وبين ان يعصيه فيعاقب والابتلاء يتعلق

در بیان اینکه نافرمانی کند او را پس عذاب داده شود و مبتلا گردد متعلق

بالمشروعات وغير المشروعات فلا

بافعال شرعیه و افعال غیر شرعیه

بد من انواع المشروعات وغير المشروع

ضرورت بیان نوعهای افعال شرعیه و افعال غیر شرعیه

فبيان معانيها واحكامها ليسهل على

و ضرورت است بیان معنیهای آنها و بیان حکمهای آنها تا آسان شود بر

الطالب دركها وضبطها فنقول وبالله

خواننده دریافت آنها و ضبط ربط آنها پس میگوییم و بخدا

التوفيق المشروع انواع اربعة فرض و

توفیق افعل خیر افعل شرعیه قسم اند چهار فرض و

واجب وسنة ومستحب ويليها المباح

واجب و سنت موکده و مستحب غیر موکده و نامست میان اهل حجاز

وغير المشروع نوعان محرم ومكروه ويتفاوتان

و غیر شرعیه دو قسم است حرام و کراهت الود و تفاوت میان آنها

المفسد للعمل المشروع فيه فالكل

فعل مفسد بر آن عمل که شروع کرده شده است دلالت

تتمة

DR. ABD... COLLECTION.

خلاصه نسخه شریفه

در علم فقه

خلاصه کیدانی

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ

JAMIA ABDUL QADIR ISLAMIA LAHORE
Acc No. 1169
Date 13/11/02

بسم اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شروع میکنم بنام خدای روزی دهنده و بخشنده

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ

جمیع حمد مر خدا راست که پروردگار عالمیانست و نکوی آخرت پرهیزگاران راست

وَالصَّلٰوةُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ

و درود باد بر رسول او یعنی محمد و اولاد او و یاران او همه

اِعْلَمْ اَنَّ الْعَبْدَ مُبْتَلًى اَنْ يُّطِيْعَ اللّٰهَ فَيُثَابَ

بدان عبد شقی که بنده مبتلاست درمیان اینکه اطاعت کند خدا را پس ثواب داده شود

والسنة

وَالسُّنَّةُ مَا وَاظَبَ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ

وقسم سنت — آنکه همیشگی کرده باشد — بر اوای آن نبی — درود خدا باد

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ تَرْكِهِ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ

بر وی — وسلام — با وجود گذاشتن آن — یکبار — یا دوبار

وَحُكْمُهُ الثَّوَابُ بِالْفِعْلِ وَالْعِقَابُ

وحکم آن است ثواب — با داکردن — وعذاب است

وللمستحب

بِالتَّرْكِ فِي الْهُدَى **وَالْمُسْتَحَبُّ** مَا فَعَلَهُ

در گذاشتن — در — وفعل مستحب — آنکه ادا کرده است

النَّبِيُّ عَلَيْهِ الصَّلَوٰةُ وَالسَّلَامُ مَرَّةً

نبی — بر آن باد — درود خدا — وسلام — یکبار

وَتَرَكَهُ أُخْرَى وَمَا أَحَبَّهُ السَّلَفُ

وگذاشته باشد اورا اکثر — وآنکه کرده باشد اورا — علمای پیشین

وَحُكْمُهُ الثَّوَابُ بِالْفِعْلِ وَعَدَمُ الْعِقَابِ

وحکم آن است — ثواب — با داکردن — ونه عذاب است

وللمباح

بِالتَّرْكِ **وَالْمُبَاحُ** مَا يُخَيَّرُ فِيهِ الْعَبْدُ

در گذاشتن — مستحب — وفعل مباح — آنکه مختار است — در وی بنده خدا

فَمِنْهَا فَرْضٌ وَوَاجِبٌ وَسُنَّةٌ وَمُسْتَحَبٌّ
هست اند فرض وواجب وسنة ومستحب

وَمُبَاحٌ وَمَكْرُوهٌ وَمُحَرَّمٌ وَمُفْسِدٌ
وحلال وكراهت الود وحرام وفساد كننده

اَمَّا الْفَرْضُ فَمَا ثَبَتَ بِدَلِيلٍ قَطْعِيٍّ لَا شُبْهَةَ
لیکن قسم فرض پس آنست کہ ثابت میشود بدلیل یقینی کہ نباشد شک

فِيهِ وَحُكْمُهُ اَلثَّوَابُ بِالْفِعْلِ وَالْعِقَابُ
در او وحکم فرض ثواب است باو کردن وعذاب است

بِالتَّرْكِ بِلَا عُذْرٍ وَالْكُفْرُ بِالْاِنْكَارِ
بگذاشتن آن بی عذر وکفر است در صورت منکر شدن

فِي الْمُتَّفَقِ عَلَيْهِ وَالْوَاجِبُ مَا ثَبَتَ بِدَلِيلٍ
در نزد جمہ اہل شرع وقسم واجب انکہ ثابت باشد بدلیلی

فِيهِ شُبْهَةٌ وَحُكْمُهُ كَحُكْمِ الْفَرْضِ عَمَلًا
کہ در ان شک باشد وحکم واجب چون حکم فرض است از روی فعل

لَا اِعْتِقَادًا حَتَّى لَا يَكْفُرَ جَاحِدُهُ
نہ از روی اعتقاد زیرا کہ کافر نمیشود منکر او

هُوَ النَّاقِصُ لِلْعَمَلِ الْمُتَسَرِّعُ عَنْهُ

وَحُكْمُهُ الْعِقَابُ بِالْفِعْلِ عَمْدًا وَعَدَمُهُ

سَهْوًا ثُمَّ اعْلَمْ أَنَّ الصَّلَوٰةَ جَامِعَةٌ

لِلْأَرْبَعَةِ الْأُوَلِ شَرْعًا وَقَدْ تُوجَدُ

الْأَرْبَعَةُ الْآخِرَةُ فِيهَا تَبَعًا فَلَا بُدَّ

مِنْ تَفْصِيلِ كُلِّ نَوْعٍ وَتَعْدَادِهَا بِطَرِيقِ

الْاِخْتِصَارِ وَالْاِخْتِصَارُ مُرَتَّبًا عَلَى ثَمَانِيَةِ

أَبْوَابٍ تَيَسُّرًا

الْبَابُ الْأَوَّلُ فِي الْفَرَائِضِ

وَهُوَ